

Klasszikus pontlövész versenyszámok

- No. HU 16. Augustin: 50m álló, huzagolatlan csappantyús hadipuska
- No. HU 17. Kossuth: 25m álló, huzagolatlan csappantyús hadikarabély
- No. HU 18. Klapka: 25m álló, huzagolatlan csappantyús hadipisztoly

Történelmi versenyszámok

Az elöltöltő-fegyveres történelmi versenyszámok célja, hogy a XIX. század hadtörténelmi hagyományait elevenítsék fel a versenyek során maximális korhűséggel. A nemzeti jellegű történelmi versenyszámokban a lövészek autentikus elöltöltő hadifegyvereket használhatnak, a fegyverüknek megfelelő egyenruhát viselve. A csapatok a lövéseket vezetett tűzzel adják le, személyenként külön lölapra. A verseny során modern lövészeti kiegészítő használata nem megengedett, de védőszemüveg és hallásvédő használata kötelező. A fegyverek töltését is autentikus módon kell végezni, vagyis az eredeti katonai szabványoknak megfelelő papírtöltényből.

Az 1848-49-es hadifegyverekre két csapat versenyszám szerepel a verseny- és lövszabályzatban:

- No. HU 19. Branyiszkó: huzagolatlan csappantyús hadimuskéta, 3 fős csapatok, álló, 50m 10 lövés
- No. HU 20. Pákozdi: huzagolatlan csappantyús hadikarabély, 3 fős csapatok, álló, 25m 10 lövés

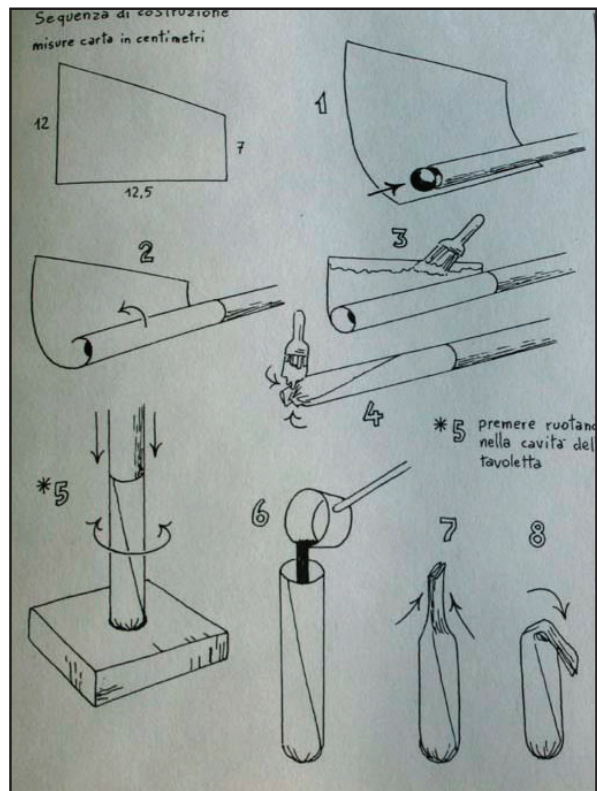
Célunk a versenyszámokkal az, hogy egy-egy lövészegyesület 3-3 fős csapatokat állítson majd ki, melyek egy akár egész éves versenysorozatban képviselnék egyesületüket, és a megidézett honvéd alakulat színeit.

Az Augustin papírtöltény elkészítése

Az osztrák 1838 M töltény jelentősen különbözött a korabeli európai töltényektől, ugyanis a papírtöltényben a lövedék két fojtás között kapott helyet. A töltény töltését a katona azzal kezdte, hogy fogával feltépte a fiolát, majd a lőport a csőbe öntötte. A lövedéket nem szedte ki a papírfojtásból, hanem csomagolással együtt töltötte a csőbe, a fennmaradó papírt pedig egyszerűen letépte, és eldobta. Ez után nyomta a lőporra gömböt, majd pár ütéssel lefojtotta.

A papírtöltény elkészítéséhez szükségünk

lesz egy kb. 18mm átmérőjű, legalább 12cm hosszú, kerek keresztmetszetű farúdra, ragasztóra, és papírra.

Először is vágjunk ki az ábrának megfelelő méretű 12x12,5x7cm-es papírlapot. Erre a célra szinte bármilyen papír használható. Illesszük a farúd végére a két kerek kartonfojtás közé illesztett gömblövedéket, majd az ábrán látható módon tekerjük fel a kivágott papírt, hogy egy egyik oldalán zárt fiolát adjon. A lövedék felőli oldalon zárjuk a fiolát úgy, hogy a felesleget (max. 0,5cm) összegyűrve a kartonfojtásra hajtjuk, majd papírragasztóval rögzítjük. Az így kapott fiolát a lőtérrel lövészet előtt töltjük fel az előre kimért lőporadaggal, majd hajtsuk le a fiola megmaradó részét, és tekerjük rajta egyet.

A korabeli 1838 M töltények nem tartalmaztak kenőanyagot így a lövedékek erősen alulméretesek voltak, hogy a nagyon elkoszolódott csőbe is tölthetőek legyenek. Esetünkben azonban érdemes a lőpor fiolába történő töltése előtt, a papírba csomagolt fojtást és lövedéket olvadt marhafaggyú-méhviasz elegybe mártani. Vigyázzunk, hogy a fiolát csak a második fojtásig mártjuk az olvadékba, mert ellenkező esetben a lőpor feltapad majd a zsíros papírra.

